

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jířího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **N. V. T.**, zast. Mgr. Ing. Janem Klikem, Ph.D., advokátem, se sídlem Karlovarská 87/130, Plzeň, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2019, č. j. MV-75632-4/SO-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 1. 2021, č. j. 30 A 13/2019 - 63, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce **se přiznává** odkladný účinek vůči rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 13. 1. 2021, č. j. 30 A 13/2019 - 63, a vůči rozhodnutí žalované ze dne 14. 1. 2019, č. j. MV-75632-4/SO-2018.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci a návrh na přiznání odkladného účinku

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 14. 1. 2019, č. j. MV-75632-4/SO-2018, bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2. 5. 2018, č. j. OAM-21929-22/DP-2017, o zamítnutí žalobcovy žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Důvodem zamítnutí žádosti byla skutečnost, že žalobce v předcházejícím období vykonával svou podnikatelskou činnost pouze formálně, a jeho činnost tak byla posouzena jako zastřený výkon závislé práce.

[2] Toto rozhodnutí napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni, který ji rozsudkem ze dne 13. 1. 2021, č. j. 30 A 13/2019 - 63, zamítl.

[3] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž zároveň požádal o přiznání jejího odkladného účinku. Stěžovatel je přesvědčen, že jsou splněny podmínky pro jeho přiznání, neboť v případě, že nabude vykonatelnosti žalobou napadené rozhodnutí, ztratí možnost legálního pobytu na území České republiky a bude muset její území opustit. Vycestováním by přitom utrpělo jeho právo na spravedlivý proces. Na jeho příjmech v České republice je navíc závislá i jeho rodina, která by tak byla vystavena zvýšenému riziku upadnutí do stavu hmotné nouze. Nepřiznání odkladného účinku by znamenalo nepřiměřený zásah do jeho osobního života, neboť v České republice žije již 13 let a má zde vytvořeny nejen ekonomické, ale i silné osobní vazby.

[4] Žalovaná se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřila.

II. Posouzení návrhu Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud zjistil, že návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byl podán včas a osobou k tomu oprávněnou. Přistoupil proto k jeho věcnému posouzení podle § 73 ve spojení s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Z těchto ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována právní moc rozhodnutí (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 - 38).

[8] Nejvyšší správní soud úvodem připomíná, že i krajský soud přiznal žalobě stěžovatele odkladný účinek usnesením ze dne 28. 2. 2019, č. j. 30 A 13/2019 - 24. Toto své rozhodnutí odůvodnil zejména negativními důsledky pro právo stěžovatele na spravedlivý proces, které by způsobilo jeho nucené opuštění území České republiky. V této souvislosti krajský soud odkázal na usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011, v němž Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že *„pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces [může být] nezbytné, aby stěžovatel mohl zůstat na území ČR do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Byť je stěžovatel v tomto řízení, jak požaduje soudní řád správní, zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd.“*

[9] Výše uvedené přitom obdobně platí i v projednávané věci. Navíc nucené opuštění by rovněž významným způsobem zasáhlo do stěžovatelova práva na osobní život, neboť na území České republiky pobývá již 13 let. Tvrzení stěžovatele, že si zde za tuto dobu již vybudoval silné osobní vazby přitom s ohledem na délku tohoto pobytu nelze považovat za nepřesvědčivé. Stejně tak nemá Nejvyšší správní soud důvod zpochybňovat stěžovatelovo tvrzení, že na jeho příjmu závisí jeho rodina (žijící ve Vietnamu), a že v důsledku nuceného opuštění území České republiky by tak byla vážně ohrožena.

[10] S ohledem na výše uvedené tedy Nejvyšší správní soud shledal, že výkonem žalobou napadeného rozhodnutí by stěžovateli vznikla závažná újma.

[11] Jelikož Nejvyšší správní soud považoval újmu hrozící stěžovateli za odůvodňující přiznání odkladného účinku jeho kasační stížnosti, přistoupil k poměrování újmy, která by mohla stěžovateli vzniknout nepřiznáním odkladného účinku, a újmy, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Zásah do práv stěžovatele by byl v případě nepřiznání odkladného účinku podstatný, naproti tomu nelze

pokračování

dovozovat, že by přiznání odkladného účinku mělo způsobit jakoukoliv újmu jiným osobám. První kritérium přiznání odkladného účinku je proto splněno.

[12] Pokud jde o možný rozpor s důležitým veřejným zájmem, je třeba poměřovat intenzitu hrozícího zásahu do práv svědčících stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). V projednávaném případě by přiznání odkladného účinku mohlo být v rozporu s požadavkem, aby na území České republiky pobývaly osoby v souladu s právními předpisy a tyto neporušovaly. Jak již bylo výše uvedeno, újma způsobená stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku by mohla být podstatná. Intenzita narušení zmíněného veřejného zájmu by naopak vzhledem k předběžné povaze přiznání odkladného účinku byla mírná. Z informací, jež má Nejvyšší správní soud k dispozici, přitom nevyplývá, že by z hlediska veřejného zájmu představovala hrozbu již samotná přítomnost stěžovatele na území České republiky. Stěžovatel na území pobýval legálně, nebyl zátěží pro sociální systém a nedopouštěl se trestné činnosti.

[13] Intenzita újmy vzniklé stěžovateli neodložením právních účinků rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalované tak převáží nad potenciálním dotčením veřejného zájmu na respektování právních předpisů upravujících pobyt cizinců na území České republiky, a je proto splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

III. Závěr

[14] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli vyhověl a jeho kasační stížnosti přiznal odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. Do rozhodnutí o kasační stížnosti se tak pozastavují účinky rozsudku krajského soudu i rozhodnutí žalované.

[15] Nejvyšší správní soud připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž nelze dovozovat jakékoliv závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. dubna 2021

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu